

Du kommer, Jesus, i vor dåb

Mel.: Gak ud, min sjæl, betragt med flid

Du kommer, Jesus, i vor dåb.
Her rækker du os mod og håb.
Alene er vi svage.
Nu lover du at være med,
at være med os hvert et sted
i dag og alle dage.

Nu tager du os i din hånd.
Du skænker os din gode Ånd
i ordet og i vandet.
Du vil, at ingen skal gå tabt.
Til frelse blev vi alle skabt
og af Guds fingre dannet.

Al magt i Himmel og på jord
blev givet dig. Kun med et ord
gør du for Gud os rene.
Plant kærlighed i vore sind,
og pod os, Herre, i dig ind
som dine nye grene!

Johannes Johansen 1992.

Lad denne dag, o Gud, vor Gud

Mel.: Vor Gud han er så fast en borg

Lad denne dag, o Gud, vor Gud,
for os velsignet være,
lær os at elske dine bud
og troens frugter bære!
Vi for dit åsyn stå,
vi alle, store, små;
se, Fader, til os ned,
og i din kærlighed
din Helligånd os sende!

Læg ordet i de unges mund,
dets kraft i hjertet brænde,
at de på troens faste grund
dig, Jesus, må bekende!
Vi bar engang dem frem,
til arv vi gav dig dem,
du tog dem i din favn,
de døbt i dit navn;
hør, Herre, hvad vi beder!

Forny dem i din nådepagt,
prent dem den fast i sinde,
og lad det ja, her bliver sagt,
dem aldrig gå af minde!
I deres svaghed vær
med kraft dem stedse nær,
styrk dem ved nådens magt,
at de i dåbens pagt
til døden tro må blive!

Og når de fra forældres hånd
skal ud i verden vanke,
da led dem, Frelser, ved din Ånd,
læg stadig dem i tanke,
at de til dig er døbt,
fra synden dyrekøbt,
at aldrig er forladt
den, som til dig har sat
sit håb alene. Amen!

Johan Nordahl Brun 1786.
Bearbejdet 1798 og 1844.

Det er så yndigt at følges ad for to

Mel.: C.E.F. Weyse 1833

Det er så yndigt at følges ad
for to, som gerne vil sammen være;
da er med glæden man dobbelt glad
og halvt om sorgen så tung at bære;
ja, det er gammen
at rejse sammen,
når fjederhammen
er kærlighed.

Det er så hyggeligt allensteds,
hvor små og store har ét i sinde,
og det, som drager de store læs,
i hjertekamret er inderst inde;
ja, det er gammen
at holde sammen,
når ja og amen
er hjertets sprog.

Det er så herligt at stole på,
vi har en Herre, som alting mægter,
han os ej glemmer, når vi er grå,
hans nåde rækker til tusind slægter;
ja, det er gammen,
at alle sammen
er ja og amen
Guds nådes ord.

Det er vemodigt at skilles ad,
for dem, som gerne vil sammen være,
men, Gud ske lov! i vor Herres stad
for evig samles de hjertenskære;
ja, det er gammen
at leve sammen,
hvor ja og amen
er kærlighed.

Hvert ægtepar, som med kærlighed
i Jesu navn holder bryllupsgilde,
skønt alt i verden går op og ned,
skal finde tidlig og finde silde:
Det er dog gammen
at sidde sammen,
hvor arneflammen
er kærlighed.

N.F.S. Grundtvig 1855.

Nærmere, Gud, til dig

Mel.: Lowell Mason 1856

Nærmere, Gud, til dig,
nærmere dig!
Er det end korsets vej,
du viser mig,
altid dog synger jeg:
Nærmere, Gud, til dig,
nærmere dig!

Om sent i sorgens stund
ensom jeg går
og har til leje kun
stenen så hård,
drømmen dog bærer mig
nærmere, Gud, til dig,
nærmere dig.

Opladt mit øje ser
stigen til Gud
og gennem alt, hvad sker,
sendt på dit bud
engle, som vinker mig
nærmere, Gud, til dig,
nærmere dig.

Her er, med Himlens håb,
Betel for mig:
stenen i tårers dåb
salver jeg dig,
frejdig går frem min vej
nærmere, Gud, til dig,
nærmere dig.

Og er for sidste gang
striden forbi,
sjælen til Himmel-vang
løfter sig fri.
Evig da jubler jeg
hjemme, min Gud, hos dig,
hjemme hos dig.

1 Mos 28,10-19
Sarah Adams 1841. Henry Ussing 1881.